

מ"ת 16350/02/20 - מדינת ישראל נגד מוניר הייב, מחמוד הייב, חליל הייב

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 16350-02-20 מדינת ישראל נ' הייב (עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

בפני כבוד השופטת דוניה נסאר
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיבים
1. מוניר הייב
2. מחמוד הייב
3. חליל הייב

החלטה

בעניין המשיב 1

בפניי בקשת המשיב 1 (להלן: "המשיב") לעיון חוזר.

תחילה, ביקש המשיב לאפשר לו לצאת לעבודה בימים א' עד ו', בין השעות 07:00 עד 19:00 במוסך "אנרג'י" בחצור הגלילית, והוספת מפקחת נוספת הגב' סנא הייב, בעלת המוסך, כמפקחת על המשיב, ובהמשך, לאחר שהתקבל תסקיר מעצר, ביקש המשיב 1 להסתפק בפתיחת חלונות לצרכי התאווררות, בהתאם להמלצת שירות המבחן.

רקע

ביום 06.02.2020 הוגש נגד המשיב כתב אישום, אשר אחז שני אישומים. במסגרת האישום הראשון יוחסו למשיב עבירות של התעללות בבעלי חיים תוך גרימת סבל חמור לחיה בכוונה, פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, קשירת קשר לעשות פשע, גניבת רכב, גניבת בקר, חבלה במזיד ברכב, היזק לרכוש במזיד, איסור הובלת בעלי חיים ברכב והסתייעות ברכב לעבור עבירה, אותן ביצע, לכאורה ביום 21.09.2019 או בסמוך לכך, יחד עם שני שותפיו לכתב האישום ולבקשה למעצר עד תום ההליכים.

במסגרת האישום השני יוחסו למשיב עבירות של גניבת רכב ופריצה לרכב בכוונה לגנוב, אותן לכאורה ביצע ביום 31.08.2019.

עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב ושותפיו עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה ועילות מעצר, לרבות מסוכנות הנשקפת מן המשיב שמתעצמת לאור עברו הפלילי שכלל: הרשעה משנת 2017 בעבירות של הפרעה לשוטר, העלבת עובד ציבור, ניסיון בריחה ממשמורת חוקית ורכישת נשק שלא כדין, במסגרתה נדון ל-9 חודשי מאסר, הרשעה נוספת מ-2014 בגין התחזות לאחר, הפרת הוראה חוקית והפרעה

לשטר, שם נדון ל-8 חודשי מאסר, וכן הרשעה נוספת משנת 2011 בגין פריצה לבנין שאינו דירה ועוד הרשעות מאוחרות בעבירות רכוש והפרת הוראה חוקית במספר רב של מקרים. נטען כי עבר פלילי זה מקים עילת מעצר נוספת בשל החשש להימלטות ואי התייצבות למשפט.

ביום 13.02.2020 התקיים דיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים. ולאחר שהסכים ב"כ המשיב 1 שבפני לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ביקש שיוגש בעניין המשיב תסקיר מטעם שירות המבחן אשר יבחן חלופת מעצר.

ביום 04.03.2020 התקבל תסקיר מעצר אשר לא בא בהמלצה על שחרור המשיב לחלופת מעצר או על מעצר באזוק אלקטרוני, ולאחר שהתקבלה חוות דעת חיובית מטעם מנהלת האזוק האלקטרוני, הודיעו ב"כ הצדדים ביום 16.03.2020 על הסכמתם כי המשיב יעצר באזוק אלקטרוני בבית משפחת מחמוד הייב בטובא-זנגריה, בפיקוח לסירוגין של אחד מתוך 4 מפקחים, הפקדת עירבון על סך של 25,000 ₪ וחתימה על ערבויות.

למעשה מאז ועד היום ממשיך המשיב לשהות באותם תנאים.

להשלמת התמונה יצוין כי שותפיו של המשיב לאישום הראשון היו נעדרי עבר פלילי וביום 13.02.2020, ולאחר שבאי כוחם הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה, קבעתי בהחלטה מנומקת כי קיימת עילת מעצר בעניינם והוריתי על שחרורם למעצר בית מלא, בהרחקה מטובא, פיקוח אנושי צמוד והפקדות. המדינה לא השלימה עם החלטתי זו ובמסגרת ערר שהוגש מטעמה, בית המשפט המחוזי הנכבד הורה על מעצרו של המשיבים 2 ו-3 באזוק אלקטרוני כל אחד בביתו בטובא, בפיקוח אנושי צמוד ומתן הפקדות.

מאז ההחלטה, המעצר באזוק האלקטרוני בעניינם של שני המשיבים 2 ו-3 בוטל והותרה יציאתם לעבודה, בענייניו של משיב 3, בהסכמת המדינה, בלי תסקיר לאחר ששהה תקופה של כ-9 חודשים במעצר באזוק, ובענייניו של משיב 2 בהחלטה מנומקת לאחר שהתקבלו בענייניו שני תסקירים של שירות המבחן. אלא שלאחרונה, נעצר המשיב 2 לאחר שהפר את התנאים, ונקבע (במסגרת ערר), כי יוחזר למעצר באזוק. עד לכתיבת שורות אלה, טרם מולאו תנאי האזוק בענייניו, והוא נמצא במעצר ממש.

עיקר טיעוני המשיב 1 בבקשה המקורית היו כי הוא שווה תקופה ממושכת במעצר באזוק, לא נרשמו לחובתו הפרות, והצפי כי שמיעת הראיות בתיק העיקרי לא תסתיים בקרוב.

המדינה התנגדה וטענה כי לא מתקיימים התנאים לעיון מחדש בהחלטה, וביקשה לאבחן את נסיבותיו של המשיב משותפיו לכתב האישום ולבקשה למעצר, גם מבחינת חומרת המעשים המיוחסים, וגם מבחינת העבר הפלילי.

ענייניו של המשיב הועברו שוב לבחינת שירות המבחן, אשר הגיש ביום 06.01.21 תסקיר מעצר שני אשר בחן את בקשת המשיב לצאת לעבודה בפיקוח הערב שהוצע על ידו, ובא בהמלצה שלילית, תוך שקבע כי ריבוי גורמי הסיכון להתנהגות עוברת חוק בעתיד, ועמדת המשיב ביחס לנסיבות מעצרו אינם מאפשרים בשלב זה את ביטול האזוק האלקטרוני ויציאה

לעבודה. יחד עם זאת, לאור חלוף הזמן, המליץ שירות המבחן לשקול פתיחת חלונות התאווררות.

בהמשך לתסקיר, נקבע דיון בבקשת המשיב לעיון חוזר, ובמהלכו, חזר המשיב, באמצעות בא כוחו מבקשתו ליציאה לעבודה, וביקש להסתפק בפתיחת חלונות התאווררות כהמלצת שירות המבחן, תוך שהפנה לחלוף הזמן מאז הועבר למעצר באזוק, ולעובדה כי טרם החלה שמיעת הראיות בתיק הפלילי המקושר.

ב"כ המבקשת התנגדה לבקשה וטענה כי לא מתקיימות בענייננו נסיבות חריגות המאפשרות פתיחת חלונות באזוק, מה גם שתסקיר שירות המבחן מציין כי לחובת המשיב נרשמו שתי חריגות בזמן יציאתו/חזרתו למקום הפיקוח, והוגש נגדו כתב אישום נוסף בעבירה של אי ציות לשוטר במהלך שהייתו במעצר בפיקוח אלקטרוני. כאן המקום לציין כי כתב האישום החדש שהוגש נגד המשיב לא הוגשו לעיוני, כך גם, לא תיק החקירה עצמו.

דיון והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בתסקירי המעצר מצאתי להיעתר לבקשה. אנמק;

המעצר בפיקוח אלקטרוני מוסדר **בחוק סדר הדין הפלילי** [סמכויות אכיפה-מעצרים], התשנ"ו-1996, וסעיף 22ד מסדיר את תכנית הפיקוח האלקטרוני.

סעיף 22ד (1)(ג)(2) מפרט את האפשרויות לפתיחת חלון בפיקוח האלקטרוני:

"חלון פיקוח יכול שיהיה לשם קבלת טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח, פגישה עם קצין מבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן, ולגבי מפוקח שהוא קטין - גם לשם לימודים בבית ספר, **ויכול שיהיה לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר, או לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו.**"

ההדגשות מכאן והלאה אינן במקור - ד.נ.

עיון בפסיקת ביהמ"ש העליון מלמד כי קיימות גישות שונות לגבי פתיחת חלונות באזוק, מחד גישת בש"פ 2735/19 **גבאי נ' מ"י (05.05.2019)** ובש"פ 8509/19 **ליאור בפרי נ' מ"י (24.12.2019)**, שם הובע קושי לאשר חלונות קבועים ולשעות ממושכות בעניינם של מי שעצורים באזוק ומנגד, גישה שונה בבש"פ 17/20 **דמיטרי לוינטנט נ' מ"י (09.01.2020)**, שם אושרו חלונות באזוק לצרכי התאווררות, וכך קבעה כב' השופטת ענת ברון:

"**ראיתי מקום להיענות באופן חלקי לערר - ולפתוח חלונות לצורכי התאווררות אולם במתוכנת מצומצמת מזו שביקש העורר. כך, תוך שלקחתי בחשבון את חלוף הזמן מאת שהעורר נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני, את העובדה שתנאי המעצר לא הופרו, ואת מצבו הנפשי של העורר כפי שניתן לו ביטוי בתסקיר שירות המבחן**

מיום 5.12.2019 תוך שהמליץ לאשר פתיחת חלונות קבועים "על מנת להקל הלחץ הרגשי שחוזה." מצב דברים זה בא לטעמי בגדרי הוראת סעיף 22ד(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 שלפיו חלון פיקוח יכול שיהיה "לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר" (ראו בש"פ 5594/18, החלטת השופט י' אלרון מיום 15.8.2018). ראה גם ממש מהעת האחרונה- בש"פ 4807/20.

ולענייננו,

ראשית, המשיב שווה במעצר באזוק אלקטרוני משך כשנה, ואין מחלוקת כי במהלך התקופה האמורה לא נפתחו נגדו תיקים בגין הפרת תנאי מעצרו.

שנית, גם אם אניח, כטענת ב"כ המבקשת, כי לחובת המשיב נרשמו שתי הפרות בתאריכים 15.11.20 ו- 30.11.20 בגין חריגה בזמן יציאתו/חזרתו למקום הפיקוח (למרות שראיות התומכות בטענה זו לא הוצגו לעיוני), אין המדובר בהפרות משמעותיות של התנאים, אחרת, המשיב היה נעצר או נחקר בגין הפרת הוראה חוקית, או לכל הפחות, היה נערך לו שימוע. גם כתב האישום החדש שהוגש נגד המשיב¹, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, אין בו כדי להטות את הכף לעבר דחיית בקשתו, גם מהסיבה כי כתב האישום וחומר החקירה הקשור אליו לא הובאו לעיוני ולא ניתן היה לבחון את נסיבותיהם, ובמיוחד בשים לב לסוג ומהות העבירה המיוחסת למשיב שם, (אי ציות להוראת שוטר), על רקע המסוכנות הנשקפת מהמשיב בענייננו על רקע מעורבות בעבירות רכוש חמורות.

שלישית, חרף ההתרשמות הכללית של שירות המבחן מגורמי הסיכון הרבים הקיימים בענייניו של המשיב, ואשר עמדו בבסיס ההמלצה להימנע מביטול האזוק וממתן היתר ליציאה לעבודה, שירות המבחן מצא לנכון להמליץ על חלונות התאוררות.

רביעית, חלפה לה כשנה במהלכה התמודדו הרשויות והציבור בכללותו עם התפשטות נגיף הקורונה, הנסיבות, ההגבלות והסגרים גרמו להתמשכות ההליכים בתיק הפלילי המתנהל נגד המשיב ושותפיו, כמו בתיקים אחרים. מדובר בכתב אישום המתנהל נגד שלושה נאשמים המיוצגים על ידי שלושה סנגורים, ואשר כולל 61 עדים ששמיעתם טרם החלה, והיא צפויה להימשך זמן לא מועט.

חמישית, שקלתי את האמור בתסקיר שירות המבחן לרבות ריבוי גורמי הסיכון המגבירים מסוכנות, אך מצאתי כי ניתן להבטיח את איון המסוכנות האמורה במידה הנדרשת באמצעות קביעת חלונות מצומצמים, תוך תיחום גיאוגרפי שיש בו כדי להרחיק את המשיב מסיטואציות מגבירות סיכון.

שישית, המבקשת השלימה עם שחרור שני שותפיו של המשיב לכתב האישום ולבקשת המעצר עד תום ההליכים מהאזוק האלקטרוני, ויציאתם לעבודה (למרות שהמשיב 2 הפר את התנאים ונעצר מחדש), ונדמה כי באיון הראוי, תוך שקילת חומרת מעשיו של המשיב ועברו הפלילי, ניתן להורות על פתיחת חלונות באזוק לצרכי התאוררות.

בשים לב לכל האמור, אני נעתרת לבקשת המשיב ומורה על פתיחת חלונות באזור האלקטרוני בימים ראשון, שלישי ושישי בין השעות 17:00 עד 19:00, ובלבד שהיציאה ממקום המעצר בפיקוח תהיה בליווי צמוד של אחד המפקחים. כן, ייאסר על המשיב לצאת מתחומי הכפר טובא, וייאסר עליו ליצור כל קשר, ישיר או עקיף, עם מי מהמעורבים בפרשה.

יתר התנאים שנקבעו בעניינו של המשיב ימשיכו לעמוד בעינם.

לאור בקשת המבקשת, מורה על עיכוב ביצוע החלטתי עד ליום 16.2.21 שעה 12:00 לצורך הגשת ערר.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה מיד לב"כ הצדדים, והמבקשת תודיע עד היום בשעה 15:00 לביהמ"ש ולסנגור אם בכוונתה להגיש ערר על ההחלטה.

ניתנה היום, ג' אדר תשפ"א, 15 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.